

F.t. beslutn. vedr. arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Beslutningsforslag nr. B 45. Fremsat den 14. januar 1983 af Lilli Gyldenkilde (SF), Agerschou (SF), Tommy Dinesen (SF), Inger Harms (SF), Ole Henriksen (SF), Kirsten Fog Hjort (SF), Bjørn Poulsen (SF), Ebba Strange (SF) og Hove Sørensen (SF)

Forslag til folketingsbeslutning

om gennemførelse af ændringer af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Folketinget opfordrer regeringen til hurtigst muligt at søge gennemført følgende ændringer af arbejdsløshedslovgivningen:

1. De ændringer af loven, der blev gennemført den 13. oktober 1982 ved vedtagelsen af lovforslag nr. L 11, jfr. lov nr. 576 af 27. oktober 1982, skal ophæves, og de bestemmelser, der var gældende før vedtagelsen af lovforslag nr. L 11, skal genindsættes.
2. Loven skal herefter gælde uændret til udgangen af 1984.
3. Der nedsættes en arbejdsgruppe, som skal

gennemgå loven, dens cirkulærer og bekendtgørelser med henblik på ændringsforslag, der skal fremlægges i betænkningsform inden udgangen af 1984.

4. Arbejdsgruppens arbejde skal hvile på følgende 3 grundprincipper: forenkling, bevarelse af forsikringsprincippet, så der sikres en reel forsikring for tabt arbejdsfortjeneste, og undgåelse af misbrug i form af arbejdsgivertilskud.
5. Arbejdsgruppen skal bestå af repræsentanter for Arbejdsløshedskassernes Samvirke, arbejdsdirektoratet og arbejdsgiverne.

Bemærkninger til forslaget

At folk på arbejdspladserne har reageret mod ændringerne i dagpengereglerne med omfattende arbejdsnedlæggelser er fuldt forståeligt. De, der omfattes af loven, kan klart se, at loven direkte er diskriminerende over for visse grupper på arbejdsmarkedet. Dette gælder først og fremmest grupper, der hverken har fuldtidsarbejde eller er fuldtidsledige. Det gælder også grupper omfattet af vejrligsbestemmelser.

Loven indeholdt desuden bestemmelser om stop for regulering af arbejdsløshedsdagpengene, hvilket reelt fører til manglende økonomisk dækning for tabt arbejdsfortjeneste til alle.

De ændringer, der blev gennemført ved vedtagelsen af lovforslag nr. L 11 i oktober 1982, har ført til, at en i forvejen uoverskuelig og svært administrerbar lov er blevet endnu vanskeligere at arbejde ud fra.

Der har været forskellige forslag fremme i forsøg på at sætte lapper på de værste uretfærdigheder. Disse forslag vil givet føre til nye urimeligheder, og nye grænser sættes for forskelsbehandling af arbejdsløse lønmodtagere. Forslagene vil desuden føre til, at loven bliver endnu sværere at administrere og endnu mere uoverskuelig. Derfor bør denne lovgivning tages af bordet, og de eksisterende bestemmelser, før lovforslag nr. L 11 blev vedtaget, bør genindføres.

Samtidig hermed skal der nedsættes en arbejdsgruppe af kompetente personer, der kan gennemgå loven, dens cirkulærer, bekendtgørelser og henstillinger og arbejde på forenkling, bevarelse af forsikringsprincippet, hindring af arbejdsgivermisbrug og komme med forslag til ændringer inden udgangen af 1984.

Det siger sig selv, at ingen ved at foreslå dette eller støtte dette forslag forlods kan være bundet af disse forslag til ændringer.

Når der i dette forslag lægges vægt på et grundigt betækningsarbejde, er det ud fra den betragtning, at loven skal forbedres. Der ligger nogle klare urimeligheder i, at arbejdsløse med et mere eller mindre permanent tilhørsforhold til en fast arbejdsgiver skal have nedsat løn, dvs. dagpenge. Arbejdsgiverne skal selvfølgelig lønne den arbejdskraft, de har til rådighed. Dette gør de også i vid udstækning, når arbejdsløsheden er på et lavt niveau – men med høj ledighed kan de nemt få anvist deres oplærte folk igen og i en vis udstrækning bruge dagpengesystemet til at indføre noget, der ligner løsarbejdsystemet, hvor det tidligere ikke fandtes.

Ingen har på længere sigt gavn af, at et dagpengesystem bruges til andet og mere end det, det er beregnet til, dvs. forsikring mod tabt arbejdsfortjeneste.